

عنوان مقاله:

ارزیابی بازسازی حفره دندانی موش صحرایی با داربست استخوانی سنتز شده از روش خشک کردن انجمادی آلوزن با و بدون سیمواستاتین

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 31، شماره 203 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زینب عبدی - *Assistant Professor, Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Ilam University of Medical Sciences, Ilam, Iran*

محمد عزیزیان - *Assistant Professor, Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Ilam University of Medical Sciences, Ilam, Iran*

ناصر عباسی - *Associate Professor, Department of Pharmacology, Biotechnology and Medicinal Plants Research Center, Ilam University of Medical Sciences, Ilam, Iran*

اتوسا دارابی - *Dentistry Student, Faculty of Dentistry, Ilam University of Medical Sciences, Ilam, Iran*

خدیجه ابدال - *Assistant Professor, Department of Oral and Maxillofacial Pathology, Faculty of Dentistry, Ilam University of Medical Sciences, Ilam, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: امروزه درمان ایمپلنت، از پرطرفدارترین درمان های دندانپزشکی است. برای داشتن یک درمان ایمپلنت موفق با طول عمر بالا، حضور مقدار کافی از استخوان در ناحیه مورد نظر اهمیت دارد. با توجه به اثرات مثبت داروی سیمواستاتین در استخوان سازی، این مطالعه با هدف مقایسه اثر داربست استخوانی سنتز شده از روش خشک کردن انجمادی آلوگرفت به تنهایی و آغشته به سیمواستاتین در ساکت دندان کشیده شده موش صحرایی انجام گرفت. مواد و روش ها: این مطالعه تجربی از نوع مداخله ای بر روی ۷۲ موش نر نژاد ویستار با وزن ۳۰۰ گرم انجام شد. سپس موش ها به صورت تصادفی به دو گروه مساوی (کنترل و مداخله) تقسیم شدند و پس از کشیدن دندان سانترال چپ فک بالا، استخوان خشک شده فریز شده آلوگرفت به تنهایی و آغشته به سیمواستاتین در ساکت دندان گروه های مورد مطالعه (کنترل و مداخله) قرار داده شد و بعد از ۴ هفته و سپس ۸ هفته استئوژنزیس، التهاب و بافت گرانوله، در هر ۴ گروه ارزیابی شد. داده ها، توسط آزمون ANOVA و Tukey و تحلیل شدند. یافته ها: پس از بررسی نمونه های میکروسکوپی، میزان استخوان سازی در بین گروه های مداخله (FDDB با سیمواستاتین و FDDB به تنهایی) در هفته چهارم و هشتم تفاوت معنی داری داشت ($P=0/001$). در هفته های چهارم و هشتم میزان التهاب در گروه مداخله (FDDB با سیمواستاتین) کم تر از گروه کنترل بود که تفاوت آن معنی دار بود ($P=0/001$) و در هفته چهارم و هشتم میزان بافت گرانوله در موش های گروه مداخله (FDDB با سیمواستاتین) کم تر از گروه مداخله (FDDB) بود ($P=0/05$). استنتاج: با توجه به یافته های مطالعه حاضر، سیمواستاتین می تواند میزان استخوان سازی را به طور معنی داری افزایش دهد، همچنین اثربخشی آن در کاهش التهاب و کاهش بافت گرانوله نیز دیده شد.

کلمات کلیدی:

dental socket, simvastatin, osteogenesis, implant, ساکت دندان، سیمواستاتین، استئوژنزیس، ایمپلنت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

